

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Colmannus Mart. 13. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

13. Octob. VITÆ SANCTORVM. 501
eā cum Christianis stetit. Diceres suum etiam
Pannoniæ Decium obtigisse. Ex Bruschio.

*Quid prodest quemlibet hodie auro, gemmis & pur-
purā contegi, si cras contingat eum nudum & reum ad
inferni supplicia pertrahi? Quid juvat, si quis hodie
terram faciat sub pedibus suis iremere, & cras medicus
& pauper de hoc mundo compellatur exire? S.P. Dam.
l. 7. ep. 15.*

S. COLMANNUS MART. 13. Octobris.

COLMANNVM Regii sanguinis juvenem &
juventæ ævo suo facile principem genuit &
educavit Scotia, hospitem Bojaria vidit & Au-
stria. Habuit tamen hæc hostiliter potius quàm
hospitaliter. Etenim quòd genus & virtutem, sub
peregrino dissimulasset, jussisque valere & patriā
& opibus patriæ, sacram Hierosolymæ urbem in
votis haberet, diu jam dæmoni malo ægrè facie-
bat. Hic igitur contrà ægrè COLMANNO facturus
id machinatur, ut innocentia sub proditoris no-
mine accusetur. Capitur, carceri datur, torquetur,
uritur, laceratur, damnatur, & ex aridā arbore ipse
flos juventutis suspenditur. Hic demum pro inno-
cente crebra miracula perorant. Et integritatem
animi sesquiannum sub dio pendens integrum
corpusculum loquitur. Meruisse canos crescentes
capilli & ungues testantur; clamat sanguis è vul-
nere numquam non recens. ipsa, quam emortuam
diximus, arbor in frondes suas reviviscens non
debuisse mori COLMANNVM ait. Tot testibus
tandem convicta Austria vertit sententiam, absol-
vit COLMANNVM, & se damnavit. Sed & hic tot
honoribus pòst, quot suppliciis antè mactatus
Au-

502 VITÆ SANCTORVM. 14 Octob.
Austriam jam absolvit. Ex Diimaro, Stabio,
& VV. Lazio.

Quid prodest, si homines laudent, & conscientia accuset? aut quæ debet esse tristitia, si omnes accusent, & sola conscientia nos liberos demonstrat? si nobis est testis in celo, testis in corde, dimitte stultos foris loqui quod volunt. S. Greg. l. 8. Registr. c. 45.

S. FORTUNATUS EP. 14. Octobris.

FAcilè orco imperat, quisquis peccato non servit. Inter testes longè plurimos etiam FORTUNATVM numero Tudertinum Episcopum, qui totas legiones dæmonum ex hominibus non semel unus fugavit. Sed nocuit pænè fugiendo orci faelles. Nempe pulsus sub noctem urbem obambulat hominis vultum mentitus, rem indignam clamat factam ab Episcopo FORTVNATO; peregrinum se hospitio ab eo ejectum, cujus munus esset etiam invitare verecundantem. quam nunc virtutem habitare sub tecto Pontificis cives crederent, unde hospitalitas exularet? Audiit hæc nescio quis, & non tam misericordiâ motus quàm invidiâ, quam facere FORTVNATO volebat, domo excipit, cæli scilicet exulem. Sed malus hospes non minùs malam symbolam reliquit, abiensque hospitis filio in ignes coniecto animam elisit. Tum denique infidam hospitalitatis tesseram pater damnavit. Sed quàm cordi FORTVNATO juvenus fuerit, audi. Gothus prædam agebat nobilem, adolescentes geminos. Pontifex cum nec precibus hos nec pretio redimere posset, malum vaticinatus est militi, quod illi equus dedit, cum lapsus coxam sessoris fregit. Hoc malo multatus Gothus ultrò jam FORTVNATO pueros remisit; sed
non